

● ÚVODNÍK

Jak a co správně vyznávat

Toho, který hřích nepoznal, za nás učinil hříchem, abychom se my v něm stali Boží spravedlností. 2. Kor. 5,21

Písmo říká jasně, kým jsme byli. Byli jsme mrtvi ve svých vinách a hříších (Ef 2,1). Také říká, kým jsme se stali. Boží spravedlností v Kristu Ježíši. Jsme Boží synové a dcery. Jsme dědicové Boží slávy a a máme přístup k trůnu milosti. Písmo dokonce říká, že máme přistupovat směle a s odvahou (Žid 4,6).

Písmo také jasně říká, kdo bude mít podíl v Božím království a kdo mít podíl nebude. Spravedliví budou mít věčný život (Mt 25,46), obdrží zemi a hříšníci půjdou do věčného zatracení (Ž 104,35). Písmo jasně rozlišuje, a proto máme stejně jasně rozlišovat i my. Proto je třeba si dát velký pozor na to, co vyznáváme... Věci fungují tak, že víra je slyšení a slyšení skrze slovo Boží (Řím 10,17). To, co slyšíme, je pro nás tedy důležité. (Stejně jako je důležité i to, co říkáme. Př 18,21)

Je třeba důsledně rozlišovat mezi tím, kým jsme v Kristu a mezi tím, jak žijeme. V Kristu a skrze Krista jsme spravedliví, svatí a dokonalí (naše hříchy jsou obmyty Kristovou krví a my máme přístup k Bohu). Písmo říká, že k Bohu nemůže přistoupit nic nesvatého. Zj 21,27. Toto naše postavení nám získal Kristus a bylo za něj drazé zaplacení jeho krví. Není to naše zásluha a naše kvalita. Druhá věc je to, jestli jsme vždy dokonalí, svatí a spravedliví v našem vezdejší (každodenním) životě. Tady Písmo říká, že nikoliv a nabádá nás k tomu, abychom se posvěcovali. Máme vyznávat své hříchy a přijímat Boží odpuštění. Tím se ale nemění naše nová identita v Bohu a my jsme i nadále spravedlivými.

Vyznáváme proto to, co říká Písmo. V Kristu jsem byl/a učiněn/a Boží spravedlností. Jsem svatý/á (oddělený/á pro Boha) a spravedlivý/á. Jsem Boží syn/dcera. Bůh mne miluje bezpodmínečnou láskou. Mám přístup k trůnu milosti. Atd.

Není dobré vyznávat to, že jsem hříšník (a to dokonce i kdybych přidal adjektivum ospravedlněný). Je důležité si přiznat, že nejsem dokonale posvěcen a že někdy hře-

ším. Někdy se mýlím a někdy dělám chybu. Potřebuji Boží odpuštění a sílu k proměně. Někteří křesťané odmítají to, že dělají chyby a někdy hřeší. Nejsou pak autentičtí, upřímní a nežijí v pravdě. Tento problém se týká mnohých křesťanů, kteří mají pocit, že když přiznají nějakou svou chybu a nebo vyznají svůj hřích, tak se nějak „shodí“ v očích ostatních lidí. Skutečnost je ale přesně opačná.

Nechme se přesvědčit Božím duchem, kým skutečně jsme a žijme to!

Když jako vedoucí (pastor) někdy mluvím o svých chybách, pak to některý, lidem přínášá povzbuzení, že ve svých problémech nejsou sami.

Na závěr bych ale chtěl napsat toto. To, co vyznáváme, je velice důležité, ale přes to platí to, že Hospodin vždy hledí k srdci. Někdy můžeme podlehnout dojmům, že naším hlavním úkolem je správně vyznávat. Mám za to, že důležité je to, čemu skutečně věříme ve svém srdci. Někdy možná vše nevyslovíme a neřekneme úplně správně, ale hlavní je to, čemu opravdu věříme. To, co opravdu žijeme. To, co je v nás, a to, co tvoří naši novou identitu. Nechme se přesvědčit Božím duchem, kým skutečně jsme a žijme to!

Tak Boží Duch dosvědčuje našemu duchu, že jsme Boží děti. Řím 8,16

Vy však jste „rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid určený k Božímu vlastnictví, abyste rozhlásili mocné skutky toho, jenž vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světa. 1.Pe 2,9

Petr Kácha

● SLOUPEK

„Nejlepší by asi bylo, paní, kdyby si každý nechal tu svou pravdu a do cizí nešťoural! Ba, ba, paní, to by byla na světě harmonie, skoro jako v nebi!“ Ano, lidé mají právo na různé názory, a když slyším něco, s čím nesouhlasím, neozvu se vždycky, jen někdy ty lidi polituji. Jako tu paní, která věří, že včely jsou poslové z jiných světů. Jindy je ale potřeba pravdu hájit, postavit se za ni a nebýt zticha. Lež nazvat lží, i kdyby lhal prezident! Ve světě, kde se černé lakuje na bílé, zloděj volá, chytte zloděje a stokrát napsaná lež se stává pravdou, to je nelehké. My křesťané máme pro rozsouzení, co je pravda a co není, tisíce let starý a spolehlivý manuál – Bibli. Navíc, abychom se nebáli pravdu říkat, máme přítele, který je sám ta Pravda!

Nanda

Sborový dopis v elektronické podobě si můžete objednat na paha@kaes.cz.

David Snell
na setkání služebníků KS Praha

*Před jakou výzvou dnes stojíme?
Žít realitu vzkříšení.
Následujte Ježíše, jak jen to jde!
Jenom vy máte slovo života.*

PŘEČTĚTE SI

Vidění na celosboru	3
Návštěva v Rovinji	4
Dámská jízda	6
Kemp v Izraeli 2017	7
Cizinec, či host?	8

Měsíc pro rodinu

V únoru v posledních letech bývá v naší zemi Týden pro manželství. Rodina je pod velkým tlakem a je snaha změnit její definici a fungování, a některé věci pronikají i do církve. Někteří bojují v manželských vztazích, někdo si neví rady ve vztahu k dětem resp. rodičům a zápasíme s tím být věrní Božím principům pro rodinu.

V našem sboru jsme se v minulosti připojovali jednotlivými akcemi k Týdnu pro manželství a pořádáme různé rodinné a výchovné kurzy. V minulosti jsme měli také nějaký čas jako svou prioritu manželství a později děti a mládež. V únoru příští rok bychom rádi udělali mimo jiné i jako podporu Týdne

pro manželství v našem sboru Měsíc pro rodinu. Budeme mít několik mimořádných programů, na jejichž přípravě se pracuje, budeme věnovat pozornost rodinným tématům i na regionech a bude možné se opět připojit ke sborovému Prohlášení o významu manželského vztahu. Celý měsíc se nebude věnovat pouze lidem žijícím v manželství a dětem, ale i lidem žijícím z různých důvodů jako „single“. Rodina se totiž týká každého v církvi i celé společnosti. Podrobnější informace budou postupně zveřejňovány, ale myslím, že už nyní se můžete na tento měsíc těšit a také se za něj modlit.

Lubomír Ondráček

Modlitební za sborové shromáždění v Ládví

S touhou po rostoucí jednotě a požehnání zveme modlitebníky, i ty, kteří mají sloužit, stejně jako ostatní členy sboru k modlitební přípravě nadcházejících bohoslužeb.

pátek 4. 11. a 2. 12. 2016 od 18.30 hodin

Windsurfing Karlín, Pobřežní 36, Praha–Karlín

tel.: 739 531 178 (pro případ potřeby Luboš Patočka)

1. zastávka tram z Florence – Karlínské náměstí. Pak pěšky do souběžné ulice – blíže k Vltavě. Na domě je ve větší výšce přidělaný windsurfing.

Modlitební témata ✨

Modlitební témata na listopad

- **11.–13. 11. Beton** – víkend pro muže 15–20 let. Aby se z mužů ve sboru stávali muži podle Božích představ, kteří obstojí v oblasti sexuální čistoty i dalších výzev.
- V listopadu začíná další ročník **biblické školy pro vedoucí**. Kéž Pán požehná a povstávají ve sboru další lidé, kteří budou bohabojní a ochotní nést zodpovědnost a nasadit se ve službě pro Boží království.
- **Abychom každý našel své místo, jak spolupracovat s Pánem Ježíšem** (Mark 16,20 – v synergii) a abychom byli tím dobrým nástrojem v Boží ruce.

Vyhodnocení minulých témat.

V krajských a senátních volbách posílila KDU-ČSL a bylo zvoleno několik kandidátů hájících spravedlnost. Jsou možné pozitivní změny v Senátu. Kurzy Alfa začaly Na Žertvách i na Budějovické a chodí dohromady cca 12 hostů. Podzimky ještě v době přípravy tohoto čísla SD neproběhly.

Jsem zvědav, zda se najde odvážlivec, který napíše do SD svědectví. sd@kaes.cz

Jste zváni na setkání s Ježíšem

Přijměte od Něj

- uzdravení
- prorocství
- a Boží lásku

sobota
12/11/2016
10:30 – 12:30
14:00 – 18:00

**Budova KS Praha, hlavní sál v přízemí,
Na Žertvách 23, Praha 8–Palmovka**

www.hungryforgod.eu

**v prosinci
10. 12.**

Co mají jisté ateisté

Zmýlený rozum a srdce pusté.

Ježíš nás vede po spirále,
ostatní chodí v kruhu dále...

„Etika nám stačí, – není třeba víry...“

– Nádobys jsou nové,

i když jsou v nich díry...

„Víra bez Boha je osvícenská móda“

(Moderní vodovod,
však chybí čistá voda!)

Tečka není kruh,

člověk není Bůh.

Václav Lamr,

Žalm 14,1 a Gen 1,1

JAK UZDRAVIT KRVÁČEJÍCÍ VOJÁKY

Na posledním celosborovém shromáždění jsem měl vidění, jak stojíme jako organizované vojsko, připravené konat Pánovy příkazy. Byl jsem tím mile překvapen a velmi povzbuzen. Potom jsem však viděl, že někteří vojáci byli ranění. Byli špinaví od krve, která z nich tekla. Konkrétně jsem si všiml zranění na boku a v srdci.

VÝKLAD VIDĚNÍ

Ježíše visícího na kříži voják probodnul kopím do boku, které proniklo až do srdce, ze kterého vytekla krev a voda. Kopí je pro mě tedy symbolem zraedy, kterou tímto bodnutím lidstvo dovršilo vůči Bohu na Božím synu Ježíši Kristu.

Krev ve vidění, vytékající z boku vojáka, by měla tedy znamenat, že vojáka někdo v minulosti probodnul kopím zraedy a ještě to nebylo uzdraveno. Zrada, která nejvíce bolí, je zrada od tvých nejbližších. Od svých fyzických nebo duchovních rodičů (otec, matka, pastor, vedoucí skupinky), sourozenců, dětí nebo i manžela/manželky (popř. snoubence).

SÍLA, JEŽ VYTRVÁ

Ve vidění bylo vidět, že zranění vojáci byli sice ochotni činit Pánovu vůli, ale kvůli krvácení rychle slábli a nebyli schopni stát dlouho. Z Bible naopak víme, že apoštol Pavel nabádá všechny věřící, aby stáli pevně v Pánu (Filipským 4,1). Máme na sebe vzít plnou Boží zdroj, abychom se mohli v den zlý vzepít, všechno vykonat a zůstat stát (Efezským 6,13). Nejsme povoláni jednorázově povstat na příkaz a potom si zesláblí zase sednout. Proto, abychom mohli vítězně žít, musíme mít sílu zůstat stát i poté, co jsme se museli v den zlý vzepít ďáblu. Pro vítězný život je tedy klíčové nechat se od Pána Ježíše uzdravit ze všech zranění, která jsme utrpěli v minulosti. Všechna zaslíbení v knize Zjevení Pán Ježíš podmiňuje slovy: „Kdo zvítězí...“. Vítězný život v Kristu tedy není křesťanským nadstandardem pro ty nejsilnější, ale standardem, který může a má dosáhnout každý křesťan. Při každém z nás se má naplnit slovo z Bible: „Jeho jizvami jsme uzdraveni“. Potřebujeme nechat Pána Ježíše, aby se mohl dotknout také každého našeho zranění a uzdravit jej.

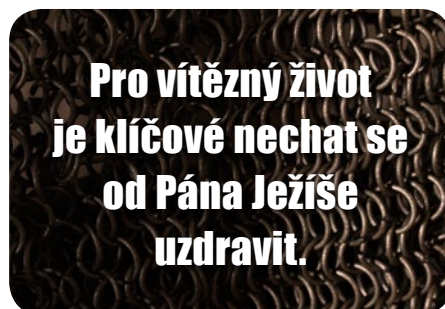
Krev je symbolem Kristova života, který proudí v nás skrze víru a činí nás silnými a zdravými. Když krev vytéká z rány, Kristův život, který nás má posilovat, z nás naopak vytéká na zem, je pošpiněn, zmařen a neplní svůj účel.

STÁT V JEDNOTĚ

Bylo vidět, že zranění vojáci stáli o krok nebo dva za zdravými vojáky. Vypadalo to, že zranění vojáci dobrovolně zůstávali vzadu. Nestáli o to, být v čele. Zároveň se zdraví vojáci nedívali dozadu, ale stáli s pohledem upřeným na Pána. Díky tomu nemohli vidět své zraněné bratry za sebou. Přitom stačilo,

aby zdraví vojáci udělali krok až dva zpět, aby mohli stát ve stejné linii s krvácejícími vojáky, aby je mohli podepřít, ošetřit a pomoci jim se uzdravit. Stejně tak ale krvácející vojáci mohli udělat kroky vpřed, aby stáli v jedné linii se zdravými. Měli by tak větší šanci na to, že si jich všimnou.

Navíc ve vidění ti zdraví a ti krvácející

vojáci stáli na přeskáčku, nějak takto: jeden zdravý, dva krvácející, dva zdraví, jeden krvácející. Ne zcela pravidelně. Ale zraněných nebylo víc než uzdravených a každý zdravý měl vedle za sebou krvácejícího, takže bylo velmi snadné poskytnout tomu nejbližšímu pomoc vedoucí k uzdravení.

APLIKACE VIDĚNÍ

Vojáci, kteří se cítí zdraví a silní, se nesmí dívat pouze na Pána před sebou. Musí se také naučit hledět na Pána přítomného ve svých, byť zraněných sourozencích a poskytnout jim pomoc potřebnou k tomu, aby se mohli uzdravit. Krvácející vojáci se nemusí bát stoupnout si na duchovní úroveň svých zdravých sourozenců a přiznat, že potřebují ošetřit své rány. Smějí si nechat posloužit skrze modlitbu víry a dary Ducha svatého od svých sourozenců.

POVZBUZENÍ NA ZÁVĚR

Ř15,1: *My silní jsme povinni snášet slabosti těch, kteří nemají sílu, a nemít zalíbení sami v sobě.*

Jedině zdravá armáda bude schopna postupovat vpřed, zahánět nepřítele a zabírat území, které máme jako dědictví zaslíbené. Zdravá armáda může jít vpřed vysvobozovat zajaté a uzdravovat zraněné z tohoto světa. A tak ne individualismus, který jako princip přežití vládne ve světě, ale princip nošení břemen jedni druhých má v Božím království místo. V tom je moc k prosazení Ježíšova vítězství.

Luboš Patočka, říjen 2016

● ZE ŽIVOTA SBORU

Mléko nestačí!

Sešli jsme se v Ládvi, i když ne v hojném počtu, třebaže dovolené jsou už definitivně vybrané, a tak byl konečně čas pro opravdu „celosborové setkání“. Na úvod jsme požehnali všem pracovníkům ve zdravotnictví a sociálních službách. Jirka Jelínek a jeho Wvision skvěle hráli a zpívali Bohu a my s nimi. Ještě pak několik dní se mě držel popěvek: „Óóó, do bezpečí, že mě dovedeš, do bezpečí...“ Co se mě ještě drží, je to, co povídal Petr Kácha o dospělosti, nebo dětinskosti. Totiž, že dospělí už nemusí pít mléko jako zdroj své hlavní výživy. Je to lékařsky ověřený fakt. A tak podle Bible ani my, co jsme už nějakou dobu věřící, nemáme chtít pít jen mléčko základního učení, ale žádat a přijímat hutnou stravu. (Heb 5,13 a Heb 6,1–2) „Jsi dítě, nebo dospělý?“ ptal se Petr. „Postavení, kým jsme, nám přece vydobyl Ježíš Kristus! Když pořád říkáš: „Já jsem jen hříšník“, popíráš pravdu! Jsou to dvě různé věci – kým jsem (spravedlivý), a reálný život (hřeším stále.) Mějme v tom pořádek, abychom mohli hutný pokrm – Boží moc a autoritu Božích synů a dcer.“

Na konci nám přišel vyřídit Luboš Patočka vidění, které měl. Viděl armádu, připravenou, ochotnou bojovat. Zaradoval se, ale pak si všiml, že někteří jsou zranění, oslabeni, krvácí, krvácí ze srdce a z boku, přímo jim prýští krev. Jsou to zranění ze vztahů, když je někdo blízký zradil. (Celé vidění i s výkladem je v tomto čísle SD před tímto článkem).

Luboš pozval k modlitbě ty, kdo se v tom vidění našli a jsou zranění. „Modlete se teď, odpusťte, rozhodněte se odpustit.“ Pomodlil se za nás. Já jsem vzpomínala, jestli se mě to týká, nebo týkalo. Několik příležitostí k odpuštění sourozencům po necitlivém zraňujícím slovu, nebo jednání, jsem už měla. Díky Bohu se to právě odpuštěním mohlo uzdravit a nepřerůst v hořkost. Ráda bych, aby se to dařilo i v opačném případě – abych nikoho nezranila já, a kdyby, aby mi odpustil. Na závěr byla opět hudba a modlitby za všechny, kdo cokoliv potřebovali. Doporučuji těm, kdo na Celosboru nebyli, kázání si poslechnout na webu a také se zamyslet nad viděním zraněné Boží armády.

Nanda

Návštěva v Rovinji a Nove Gorici

V polovině října navštívil Podpůrný tým Dohnalovy v Chorvatsku a Böhmovy ve Slovinsku. Jeli jsme ve složení Luboš Ondráček, Tomáš Božovský a Jarda s Nandou Slobodovi. Dohnalovy jsme zastihli v dobré posezónní pohodě, ve zdraví a ve víru školní docházky. Ve čtvrtek jsme po dopoledním kolečku sdílení vyrazili s „klukama“ z týmu do Puly. Jeli jsme napřed, trochu se projít po městě, než se večer sejdeme s Jirkou a Katkou v Hosaně, kam jsme si šli poslechnout přednášku o víře. Vedoucí sboru Hosana, v čele s přítelem Dohnalů a nám známým Nebojšou, pozvali, historicky poprvé, katolického kněze, aby je

hučelo chválami, ale nikoho neobtěžovalo. To by na českém sídlišti asi neprošlo! No, jiný kraj, jiný mrav!

Vždy, když jsme u Dohnalů, navštěvujeme také Jirkova staršího Gorana Roksandiče se ženou Katarinou. Tentokrát jsme byli u Roksandičů na obědě, protože Goran to má prý z kanceláře domů 15 vteřin. Zanechal totiž, ve víře, stálou, ale časově moc náročnou práci, a začal spolu s bratrem podnikat v turismu. Má tedy trochu více času – respektive, je jeho pánem. Hlavním záměrem je, aby se mohl více věnovat sborové práci. I když oba vědí, že je to Boží plán, zatím je to ale pro

a Goranovi), a tak si mohli lépe porozumět a ujistit se opět vzájemnou podporou, že jeden druhému „kryje záda“.

V neděli kázal Tomáš, Jarda zaskočil za Matýska u bubnů, a všichni jsme se modlili a žehnali pak každému, kdo to potřeboval a chtěl. Pak už jsme museli dál, do Slovinska za Böhmovými. Bohoslužby tam mají od 17:00 hodin a o ty jsme nechtěli a nemohli přijít. Jejich sbor je co do počtu tak nastojno s Rovinjským, jenom převládají starší ženy. Většinou se scházejí na místní radnici, v zasedačce, ale tentokrát tam něco radní pořádali sami, a Bohoslužby se konaly v původním místě, které mají od města dlouhodobě v nájmu – v bývalém mlýně. Tam jsme se už skoro nevešli, ale alespoň jsme k sobě měli blízko. Kázal Luboš o vytrvalosti. Ta je tady potřeba pro každého. Ženy, které uvěřily, tíží, že mají zbytek rodiny nevěřící, dvě mladé rodiny jsou také jen spolu a mládež chybí docela. O Petrovi a Evě ani nemluvě – není tu nikdo „starší“ a tak organizace všeho, kázání, ba i často ozvučení při bohoslužbách připadá na ně. Ale nestěžují si, modlí se dál a kází vhod i nevhod... Také i proto se Böhmovi snaží zvát do sboru hosty, aby byla změna kazatele, ale i možnost pozvat přátele ze světa poslechnout si zajímavé hosty. Ve spolupráci s misionářským párem z Ljublaně pořádají různé i sekulární semináře s vyučujícími, kteří staví své vyučování na Bibli. Petr se stará o chod sboru a Eva vyučuje děti hře na housle a kytaru. Také jsou vlastně, i když na to rozhodně nevypadají, babi a děda! Dcera Káťa se před několika lety provdala za jednoho z prvních slovinských členů sboru, a dnes mají tři děti – dva kluky a roční holčičku.

My jsme byli ubytováni v bytě nad sborovou místností, který patří také sboru. Jsou to dvě místnosti s kuchyňkou a koupelnou. Tady se nabízí jedna z možností, jak pomoci. Byt potřebuje vymalovat, ale na to kapacity rodiny ani sboru nestačí. Užitečné se dá spojit s příjemným, a po pomoci s malováním mohou „malíři“ z Česka poznávat krásy Slovinska ze zázemí v Nové Gorici. Podpůrná účast na skupince či Bohoslužbách je vítána! (Zájemci, necht' se hlásí v redakci ☺) Po shromáždění jsme se modlili za každého, kdo potřeboval: kluci s Petrovým překladem a já s Evou. Povzbudilo mě, když Eva říkala, že jsem se v modlitbách a žehnání „úplně trefovala“. Pán se k naší misi přidal! Povíдали jsme si pak, při požívání speciality – burků, „obyčejné řeči“, co nového v Praze, Čechách... až do noci. Čeština je pro Evu a Petra vzácná, stejně jako odpočinek. A ráno, po snídani a modlitbách, zase, „tradá“, 800 kilometrů domů! Prosím, nezapomínejte se za všechny naše všechny misionáře modlit!!

Nanda

foto Tomáš Božovský

povzbudil slovem víry. Pula je hezké přistavní město známé svou zachovalou římskou památkou, koloseem. I když do Chorvatska jezdíme už roky do blízké Rovinje, v Pule jsem byla poprvé. Obdivovali jsme koloseum a procházeli se po přístavu. Večer jsme v plném sboru, kam se sjeli i členové rovinjského sboru a další, vyslechli dynamické poselství o Boží lásce a moci. Farář ze Záhřebu už zazlil mnoho vyslyšených modliteb za nemocné a nakažlivě nás povzbuzoval k víře. Shromáždění v suterénu panelového domu vesele

ně nelehké období. Mají dvě malé děti, stálý plat chybí, a firma se teprve rozjíždí. Katarina se proto chystá opět nastoupit do práce. Modlili jsme se s nimi a je to povzbudivé vidět, jak Bohu důvěřují a dávají přednost před pohodlím Jeho vůli.

Po rozhovorech s Roksandičovými a Dohnalovými se projevilo, jak potřebná je podpora Podpůrného týmu. Některé věci jsou lépe vidět „zvenku“. Bůh nám ukázal, jaké konkrétní prorocké úkony máme udělat, a také mluvil k oběma mužům (Jirkovi

Dámská jízda opět v pohybu

Začátkem října se opět uskutečnil další běh pobytu Eva Evě. Ale přestože píšu, že se „opět uskutečnil“, rozhodně to nebyla žádná tuctová akce, ale zcela výjimečný zážitek. A v čem byl výjimečný? 14 dívek ve věku 15-20 let se sjelo na jedno místo a strávilo spolu víc než 24 hodin (nejen) povídáním o holčičích věcech. Každá z nich byla (a stále je) jedinečná a vnesla do celé akce kousek své osobnosti. Každá z vedoucích skupinek měla své osobní zážitky a zkušenosti, o které se s holkami podělila, každé jídlo mělo svou speciální chuť a vůni a každé místo svou originální atmosféru. Ale že to nebylo jen o vnějších věcech, se můžete přesvědčit z následujících komentářů, které nám holky napsaly do zpětné vazby:

Taká část programu pro tebe byla nejsilnější?

- ✿ Svědectví vedoucích – je úžasné slyšet příběhy Boží lásky a přítomnosti, ale také povídání si ve skupinkách, protože jsem si mohla svobodně popovídat o mnohých věcech, o kterých se třeba nemluví nebo jsou tak nějak upozdávány, i když to třeba nejsou věci týkající se zdejšího programu.
- ✿ Svědectví vedoucích skupinek, mohla jsem vidět, že jsou věci, se kterými nebojuji sama, velmi povzbudivé.
- ✿ Skupinky, čas na modlitby na konci u kamínků – to je vždy nejsilnější a nejlepší pro mě osobně, věřím, že Bůh to má ve svých rukou...

Získala jsi nové informace? Tak je použiješ?

- ✿ Ano – chci se za svého budoucího manžela modlit, abych, až se někdo objeví, měla ve všem pokoj a bylo to přirozené.
- ✿ Ano, hlavně ohledně sexu. Proč je dobré počkat do svatby. Ohledně toho, jak to použiji, jsem se ještě nerozhodla, ale přemýšlím o tom a chci vědět víc.
- ✿ Nových informací jsem získala spoustu, pomohly mi utřídit si své priority a hranice ve vztahu.

V čem ti pobyt pomohl v pohledu sama na sebe?

- ✿ Vděčnost za Boží požehnání v mém životě.
- ✿ Uvědomila jsem si svoji hodnotu, a že když budu mít pevnou vůli a víru, Bůh pro mě připraví krásnou budoucnost ☺.
- ✿ Asi v tomhle jsem ani nic neřešila, ale hodně mě povzbudilo, že v boji o čistotu nejsem sama a vážně si moc vážím vaší upřímnosti, tohleto mi dodalo sílu a už se tak nenenávím za to, že někdy taky selžu.
- ✿ Pochopila jsem, že jsem jedinečná a milovaná, je to věc, která se sice pořád mluví, ale nikdy jsem to nepochopila.
- ✿ Možná mám větší pocit rozhodnutí, že první možnost neznamená ta správná...
- ✿ Povzbudil mě v tom mít se ráda, uvědomila jsem si, že se ze mě stává žena, že už nejsem úplně malá holčička.

Eva Evě
...od srdce k srdci...

🕯 Závěrečná stanovíště – navlečená perla má holkám připomínat, že jsou krásné a jedinečné nebo že všechno, co měly, vyměnily za Boží království, nebo to pro ně může být symbolem rozhodnutí zůstat čisté až do svatby.

🕯 Pálení „příšerek“ v pátek večer – příšerka pro holky představuje něco, s čím bojují a potřebují Boží pomoc, aby zvítězily, nebo to může být symbol hříchu, který chtějí Bohu vyznat a už ho nechtějí opakovat.

„Kurz o smyslu života pro mě byl výzvou“

Bear Grylls,
dobrodruh

Alfa

kurzyalfa.cz

Alfa jede!

Ano, jedeme už brzy na společný víkend! Ale opravdu, Alfa se zase znovu „rozjela“, tentokrát jsou setkání vždy v úterý ve sborové budově v Malém sále a na regionu Jih. Já jsem z Boží milosti zase u toho, spolu s ostatními pořadajícími. Je to fakt nádherná, setkávat se každý týden s lidmi, kteří zatím neuvěřili, ale opravdu se o Boha zajímají!

Hosté se pomalu ustálili – to je, chodí pravidelně ti stejní a každý už ke „svému“ stolu. V Malém sále se připravují tři stoly po osmi místech. Pořadající jsou ze Severu, Západu, Východu a Palmovky.

Tradiční hudebník Jirka Jelínek je snad (pokud by to šlo) ještě lepší, než vloni, a tradiční šéfkuchař, Vašek Luňák, jakbys-

met! Petr Leitermann velí podpůrnému týmu, který se skládá postupně z různých pomocníků, včetně dodavatelů moučníků, a šlape jako hodinky! A hlavní vedoucí a řečník Tomáš Božovský je také skvěle připraven. Kdyby se ale nedostavil šéf šéfu, Duch svatý, bylo by to jen řečnění u dobrého jídla. To On tomu setkání dodá hlavní nenapodobitelný a i překvapivý náboj! Bůh je tam s námi, a proto se bortí bariéry a otvírají srdce! A my jsme při tom, a vy, pokud se za Alfou modlíte, taky.

Nanda

Duchovní špeky

Kdo z nás se alespoň občas nepozastaví před zrcadlem nad tím, jak vypadá a jakou má postavu? Mnohé ženy řeší svůj vzhled velmi často a váží se pro jistotu několikrát denně, aby poznaly hned první příznaky přibírání na váze. Ale ani muži nezůstávají pozadu:

„Člověče, vypadáš jako těhotnej. Roste ti musculus gambrinus, vid’?“

„Jó musculus gambrinus – kéž by někej takovej sval existoval. Špeky to jsou. Musím začít chodit do posilky, abych to zase shodil.“

A zkusili jste se zamyslet, jak vypadáte duchovně? Jste obézní? Máte nadváhu? Nebo jste podvyživení? Jaké je vaše duchovní BMI?

Když byl Ježíš pokoušen na poušti, řekl: „Ne jenom chlebem živ je člověk, ale každým slovem vycházejícím z Božích úst.“ Takže jak se duchovně najíst, už je jasné.

Tak co, jak jste na tom? Krmíte se často? A je ta strava vydatná nebo jsou to jen blufy a hotovky, aby to nezabralo moc času? Někdy je čas zajít do duchovní restaurace – nechat si Boží slovo kazatelem naservírovat až pod nos. Jindy je třeba si něco ukuchtit sám, ať už z Bible nebo skrz Boží slovo mluvené napřímo Bohem. A to dá víc práce. Jenže tak jako není čas chodit každý den do restaurace, ani my nemáme čas zajít si každý den

na bohoslužby. A taky to není zdravé. Takže nám nezbyvá než si něco každý den uklohnit, pokud nechceme hladovět. Stejně jako člověk musí jíst fyzicky, tak i duchovně. Nebo snad držíte celoživotní duchovní půst?! To já tedy ne. Já duchovně baštím velmi ráda a taky velmi často. A když se tak hezky každý týden natláskáme – nějaké to kázání, pak

sem tam nějaký seminářek nebo konference, dorazíme se programem na skupince, večer ještě něco narychlo zhltneme z Bible, abychom vydrželi do rána, a ráno začneme vydatným Žalmem s trochou evangelií politým prorocstvími Izajáše, není vůbec divu, že nám rostou špeky. Duchovní špeky.

Takže co s tím? Máme se přestat sytit Božím slovem? To tedy ne! To by z nás byli

duchovní anorektici, a to přeci nechceme. energii, kterou takto přijímáme skrze Boží slovo, je třeba vynaložit jinde, jít si duchovně zaběhat, trochu popracovat, jít do duchovní posilovny. Jenže jak taková duchovní posilovna vypadá?

První část vynakládání duchovní energie už jsme si objasnili – je to práce spojená s přípravou jídla pro nás. Jenže jídlo nemusíme připravovat jenom sami pro sebe. Můžeme posloužit i druhým, a to stojí víc příprav a času. A i když se sami nasytíme, spálíme u toho mnohem víc duchovních kalorií. Další součástí naší odtučňovací kúry může být běh v botách pohotovostní služby evangelia pokoje. Nebo si můžeme jít zaplavat do řeky Ducha svatého. Tentokrát už ne jen se nechat pasivně unášet proudem, ale jít plavat – aktivně se zapojit do chval a hledat příležitosti, jak posloužit ostatním. A co takhle jít si zasurfovat na vlně Ducha svatého? To zní skvěle, ne? A pak je tu ta duchovní posilovna – duchovní boj. Zuří všude kolem nás. A ať už budeme válčit na modlitbách nebo se utkáme přímo s démony, ať už budeme lámat duchovní okovy zajatců nebo vytrhávat lidi ze spárů smrti, jedno je jasné – každý boj je záhub. A někdy nejen duchovní, ale i fyzický.

Tak co vy na to? Jdeme se duchovně nadlábnout a pak hurá do posilky, ne?

*Tereza Hejnicová,
region Hostivař*

Jeruzalém

Navštívit hlavní město je, při zájezdu do malé starodávnej a zároveň mladé země, skoro nutné. Bez alespoň základní obhlídky Jeruzaléma jako byste ani v Izraeli nebyli. Přesto je pro ostatní Izrael netypické. Nadité památkami a turisty je možná podobně jako ostatní města, nebo i víc, ale jeho rozdělení na staré a mladé město hradbami už asi jinde nenajdete.

Hlavní odlišnost, která je pro některé Izraelce nepřijemná, je ale jeho rozdělení na Západní a Východní část. Protože v té východní žijí, kromě loajálních izraelských občanů arabského původu, i nepřátelé Izraele. Tuto bolest ale turista ani nepostřehne, jen, pokud může ve městě pobývat více dnů, pozná pak už bezpečně, kde je to koho, a kde je bezpečně a kam po setmění nechodit.

Když se vám poštěstí být v Jeruzalémě déle, jako mě, stihnete objevit i památky podzemní. Vydali jsme se s Jardou projít vykopávky Davidova města, které jsou asi v Jeruzalémě nejstarší. Opravdu ho dal vybudovat biblický král David, a tak jsme si pod hebrejskými a anglickými nápisy na informačních tabulích mohli přečíst i odkazy z Bible a podle nich se orientovat. A pak jsme se v rámci prohlídky vydali dolů do Iskiášova tunelu. Sestupovali jsme stále níže a hloub do podzemních prostor, až jsme

se ocitli u ústí vodního kanálu, tunelu, který byl osm set let před naším letopočtem vytesán do skály. Král Iskiáš ho dal vyhloubit jako vodovodní potrubí pro přívod vody, kdyby bylo město obléháno. Šli jsme úzkou chodbou, vysokou tak asi na výšku muže, ledivou vodou. Nejprve až po ohnuté okraje šortek, pak do půli lýtek. Byla úplná tma (jak jinak), a my jsme si jaksí nevzali baterku. Zachránil nás mobil. Chvíli jsme šli po tmě, ale dost pomalu a i když to bylo romantické, museli jsme zrychlit, aby nás nedohonily malé ječící holky, které jsme takticky na začátku předběhli. Ale i dívky za chvíli zmlkly vlivem atmosféry obdivuhodného starobylého vodního tunelu.

Mohli jsme tak postupovat osaměle

a v tichu skoro tři tisíce let starým dílem lidských (biblických) rukou. Chodbu dlouhou asi dva kilometry tesaly proti sobě dvě party motyčkami. Na konci je vytesaná tabule s datem začátku a dokončení stavby. Tato tunelová památka byla odkryta nedávno, ve dvacátém století.

Na vykopávkách se v Izraeli pilně pracuje, ale zdaleka ne všechny mohou být úplně odkryty a zpřístupněny. Často se jenom místo nálezu označí a jen se tam nic nestaví a čeká se, až budou kapacity a peníze. Hodně výzkumu, oprav a budování různých vyhlídek, cest, zahrad a budov je financováno z darů sponzorů. Jména dárců jsou napsaná na desetičce u objektu. (Pokračování zase někdy...)

Nanda

● OZNÁMENÍ

Kemp v Izraeli 2017

ICEJ ve spolupráci s cestovní agenturou Freedom Travels nabízí osmidenní program v Izraeli pro mládež.

Termín: 3. – 11. 9. 2017

Cena: 19 900 Kč

Cena je konečná a zahrnuje:

- zpáteční letenku Praha – Tel Aviv – Praha s izraelskou společností El Al
- dopravu z letiště a na letiště a dále po Izraeli klimatizovaným turistickým autobusem renomovaných společností dle programu
- 5x ubytování v kempu na břehu Galilejského jezera ve vlastních stanech
- 3x ubytování v *** hotelu v Betlémě s polopenzí
- vstupné do národních parků zařazených do programu
- celodenní program s odborníky v Jad Va-šem

Zázemí kempu:

v kempu jsou k dispozici sprchy a WC, elektrický proud, lednička. Kemp leží na břehu Galilejského jezera s vlastním přístupem do vody, v dosahu je kiosek, velké nákupní středisko je vzdáleno asi 3 km, možnost většího nákupu bude organizována v rámci dopravy autobusem.

Stravování: v kempu z vlastních zásob, během dne bude vždy dostatečně dlouhá zastávka na místě, kde lze poobědvat, v ceně jsou pouze po tři dny polopenze (snídaně a večeře) v hotelu v Betlémě.

Do letadla je povoleno jedno zavazadlo k odbavení o hmotnosti do 23 kg a jedno příruční zavazadlo do 8 kg.

Přihlášky:

Zájezd se uskuteční při minimálním počtu 20 účastníků. Nebude-li tohoto počtu dosaženo do 31. 5. 2017, zájezd bude zrušen a poplatky vráceny. Při vrácení částek účtujeme manipulační poplatek 50 Kč.

Formulář přihlášky si vyžádejte emailem na icej@ecn.cz. Vyplněnou závaznou přihlášku zašlete spolu se zálohovou platbou 9000 Kč na účet č. 3747530257/0100, var. symbol 107, do 28. 2. 2017.

Doplatek 10 900 Kč je splatný do 31. 5. 2017.

Storno podmínky: při zrušení zájezdu do 31. 5. 2017 bez poplatku, zaplacená záloha bude po odečtení manipulačního poplatku 50 Kč vrácena.

Při zrušení v době od 1. – 15. 6. 2017 účtujeme storno poplatek 2 000 Kč, zbytek po odečtení manipulačního poplatku 50 Kč bude vrácen.

Od 16. 6. 2017 činí storno poplatek 100 % ceny, peníze se nevracejí.

Za obsah zájezdu odpovídá ICEJ ČR, za poskytování služeb cestovní agentura Freedom Travels.

Program:

Neděle 3. 9. / Sraz na letišti Václava Havla v Praze v 8:30, odbavení k odletu, vlastní odlet je v 11:40 (časné odbavení je nutné z důvodu bezpečnostních kontrol). Přilet do Tel Avivu v 16:30, odjezd autobusem do Galileje. Ubytování v kempu, nákup potravin, seznamovací večer.

Pondělí 4. 9. / Pěší výlet po stopách Ježíšových: Tabgha (místo rozmnožení chleba), Hora Blahoslavenství.

Celková délka trasy po značených cestách (Jesus Trail) tam a zpět je asi 12 km. Večer s koupáním v kempu.

Úterý 5. 9. / Celodenní výlet autobusem po severním Izraeli. Pojedeme podél hranice s Libanonem do místa zvaného Baniyas, kde byla ve starověku pohanská svatyně. Toto místo je známo z novozákonní doby jako Caesarea Filipova. Pěší procházka k vodopádu (asi 2 km). Čas na oběd v drúzské vesnici, kde je možnost ochutnat místní speciality. Poté pokračujeme na Golanské výšiny: hora Bental – výhled na demilitarizované pásmo Kuneitra na hranicích se Sýrií, památník v Údolí slz – nejtěžší tanková bitva během tzv. Jomkipurové války (1973). Večer s koupáním v kempu.

Středa 6. 9. / Pěší výstup na horu Arbel nad Galilejským jezerem s nádherným výhledem (Golanské výšiny, biblická a historická místa v okolí). Celková délka trasy z kempu po značené cestě je asi 12 km (tam a zpět). Při návratu možnost navštívit Magdalu – vykopávky starověkého města, odkud pochá-

Camp u Galilejského jezera

zela Marie Magdalská, a kibuc Ginosar, kde je vystaven „Jesus boat“, rybářská loďka stará 2000 let, objevená v bahně jezera a náročně restaurovaná. Večer s koupáním v kempu.

Čtvrtek 7. 9. / Návštěva největšího projektu ICEJ – domova pro přeživší šoa v Haifě, poté návštěva středověkého města Akko: čas na oběd, prohlídka centra. Koupání ve Středozemním moři. Večer s koupáním v kempu.

Pátek 8. 9. / Odjezd do Jeruzaléma: cesta údolím Jordánu, zastávka v Kumránu nebo Ein Gedi, koupání v Mrtvém moři. Večer příjezd do Jeruzaléma, první pohled na město z Olivové Hory, ubytování v hotelu v Betlémě, večeře.

Sobota 9. 9. / Prohlídka Starého Města v Jeruzalémě: arabské, židovské a arménské čtvrti, čas

na oběd. Poté procházka částí moderního Jeruzaléma. Večer posezení nad Biblí, večeře a nocleh v Betlémě.

Neděle 10. 9. / Návštěva památníku holocaustu Jad Vašem s průvodcem. Poté prohlídka moderního Jeruzaléma: pěší zóna Ben Jehuda, Kneset, možnost návštěvy Izraelského muzea, volný program. Večeře a nocleh v Betlémě.

Pondělí 11. 9. / Odjezd z hotelu do Tel Avivu. Prohlídka nejstarší části města, památky UNESCO, trh Karmel, koupání ve Středozemním moři.

Ve 14 hodin odjezd na letiště, odlet v 17:55, přilet do Prahy 21:10.

Změny programu vyhrazeny.

Haifa

Cizinec či host? (1.část)

Evropa prožívá migrační vlnu a lidé na ni reagují různými způsoby. Někteří migranty, přicházející z Blízkého východu či z Afriky, vítají, jiní je odmítají. Toto téma nerozděluje jen sekulární společnost; rozděluje i křesťany.

Skrze Bibli Bůh promlouvá ke všem lidem všech kultur a všech historických období. Tuto skutečnost jsem ve svých studiích již vícekrát zmínil. Apoštol Petr píše, že „božská moc nám darovala všechno, čeho je *třeba* k životu a zbožnosti skrze poznání toho, který nás povolal vlastní slávou a mocí“ (2Pt 1,4). A Krista poznáváme především z Pisma. Písmo je nám dáno především, ne-li výhradně, proto, abychom poznali Ježíše Krista (srov. Jan 20,31). Jistě, Písmo obsahuje i celou řadu velmi přesných historických informací, nicméně jeho hlavním účelem není přinášet nám historické informace. Písmo obsahuje celou řadu výzev a zaslíbení, a přímo či nepřímě nám ukazuje, jak máme jednat. Zejména v knize Přísloví máme mnoho přímých výzev a poučení. Historické části Pisma obsahují poučení spíše nepřímá. A mnoho poučení obsahují například Ježíšova podobenství. Ne vždy se ale čtenáři shodnou, jaké poučení to je.

Tak například mnozí „vítací“ migrantů je ztotožňují s přepadeným člověkem z Ježíšova podobenství o milosrdném Samařanovi. Toto ztotožnění ovšem značně kulhá ve světle krádeží, znásilnění a občas i vražd, kterých se migranti dopouštějí. Jiní naopak migranty ztotožňují s oněmi lupiči, kteří člověka, jehož milosrdný Samařan zachránil, okradli a zbili. Jsem přesvědčen, že toto ztotožnění je rovněž nepatřičné. Po pravdě řečeno, nejsem si jist, zda má podobenství o Samařanovi vůbec co říci k migrační vlně. Nepochybně nás vede k tomu, abychom považovali všechny lidi za své bližní a byli všímaví ke svému okolí. Bližními jsou jak migranti, tak policisté, jak vítací, tak odpůrci migrace, jak lidé bez domova, tak oběti znásilnění.

Křesťané někdy argumentují Ježíšovým podobenstvím O posledním soudu, obsaženém v závěru Matoušova evangelia (Mt 25,31–46). Z tohoto podobenství jednoznačně vyplývá, že máme pomáhat nejruznějším lidem v nouzi: hladovým, žíznivým, vězňům, nemocným – a také cizincům (v jiných překladech pocytným). I toto podobenství je jistě relevantní jak pro osobní postoje, tak pro postoje celých komunit (Ježíš v tomto svém podobenství výslovně mluví o soudu nad *národy*, nikoli nad jednotlivci). Mám ale za to, že tento text nemůžeme jednoduše vztáhnout na složitý fenomén současné

migrace nebo jiná stěhování národů, k nimž v průběhu dějin docházelo. Chceme-li sáhnout po biblických textech, které nám mohou poskytnout určité vodítko pro naši situaci, obraťme se do Starého zákona, zejména do tóry, tedy do prvních pěti knih Mojžíšových. Najdeme v nich mnohá ustanovení, která lze (a dokonce je záhodno) uplatňovat i dnes.

Trocha terminologie

Starý zákon má několik slov pro cizince / přistěhovance / hosta / cizozemce / přichozího. Snad nejčastěji používaným výrazem je *gér*. Toto slovo není v žádném z předních českých překladů překládáno konkordantně, dokonce ani v ČSP ne. Trochu mě to překvapilo, protože se mi zdá, že by se téměř všude dal použít nejčastěji použitý ekvivalent, totiž *přichozí*. ČSP má ovšem na některých místech *cizinec*. Z hlediska významového lze

**Skrze Bibli
Bůh promlouvá
ke všem lidem
všech kultur
a všech historických
období.**

toto slovo použít; zdálo se mi ale, že na místech, kde je slovo *gér* přeloženo slovem *cizinec*, mohlo být – za účelem konkordantnosti – použito jinde uvedené slovo *přichozí*. Možná mi ovšem nějaký důvod této nedůslednosti unikl. Někde ČSP překládá slovo *gér* jako *host*; na místech, kde tomu tak je, mi to připadalo oprávněné.

Slovo *gér* je tedy v ČSP překládáno nejčastěji slovem *přichozí*, což zřejmě byla, jak uvidíme z dalšího textu, zřejmě i právní kategorie.

ČEP toto slovo překládá nejčastěji jako *host*, někdy jako *bezdomovec*, v některých případech používá opisu (např. *ten, kdo je bez domova*). Proti slovu *host* nelze vznést zásadnější námitky, jinak je tomu ovšem u slova *bezdomovec*. Jak uvidíme, přichozí na tom mohl být někdy ekonomicky velmi dobře, dokonce tak dobře, že se mu Izraelci prodávali do otroctví. To ovšem u bezdomovců nepřipadá v úvahu. Překlad *bezdomovec* považuji za nešťastný a zavádějící.

B21 si nečiní nárok na konkordantnost a slovo *gér* překládá nejčastěji jako *přistě-*

hovalec nebo *cizinec*. Dá se říci, že obojí je správně. Někdy používá – podle kontextu – slova *poutník*. Ani proti tomu nelze nic namítat.

Slovo přichozí je velmi často použito i v kralickém textu. Dalšími používanými ekvivalenty jsou *cizí* nebo *cizozemec*.

Dalším důležitým termínem je *tóšáb*. ČSP toto slovo překládá *přichozí*, ČEP jako *přistěhovalec* nebo *přichozí*, B21 jako *přistěhovalec* nebo *host*. V čem se významově liší od slova *gér*? Zřejmě v tom, že se jednalo o člověka, který v Izraeli pobýval pouze dočasně, krátkodobě, a netěšil se oně právní ochraně, na niž měli nárok ti, kdo spadali do kategorie *gér*. Kdybychom to chtěli vyjádřit dnešními termíny, pak *gér* by byl člověk s „povolením k trvalému pobytu“, kdežto *tóšáb* by v zemi pobýval jen na turistické či krátkodobé vízum.

Protikladem obou těchto kategorií byl *ezech*. ČSP i ČEP překládají tento výraz shodně slovem *domorodec*; B21 používá (mimo jiné) výraz *rodilý* (*Izraelec*). Kraličtí ještě výraz *domorodec* zřejmě neznali a výraz *ezech* překládají např. *doma zchovaný* (tj. vychovaný) nebo *tu zrodilý*.

Konečně by měly být zmíněny ještě tři hebrejské výrazy: *nékár*, *nákrí* a *cár*. Na rozdíl od slova *gér* nemají tato slova nějaké právní konotace. Všechny tři se zpravidla překládají *cizinec*, *cizozemec*, *cizí*, *cizák*. Označují bytosti či věci, které by mohly být charakterizovány jako „nepatřící k nám“. (V tomto smyslu se mluví např. i o „cizí ženě“, což ovšem neoznačuje ženu cizinku.) Na rozdíl od výrazů *gér* a *tóšáb*, které označují lidi pobývajících na území Izraele, tyto tři výrazy označují spíše právě to, co zůstává za hranicemi, co je jiné než my a k nám nepatří. Tato slova mohou, ale nemusí obsahovat negativní hodnocení.

Tolik tedy k terminologii. Nyní se obraťme k tomu hlavnímu: co říká Boží slovo o „přichozích“?

Rovnost před zákonem

Studujeme-li, co říká Písmo o přichozích, pak si brzy všimneme, že Písmo mnohokrát opakuje, že pro Izraelce i pro příslušníky jiných národů, kteří dlouhodobě pobývají na izraelském území, má platit stejné právo. Nevím, jaká byla praxe v tehdejších okolních národech, ale předpokládám, že asi jiná. Jinak by Písmo opakovaně nezdůrazňovalo, že domácí a přichozí jsou si před zákonem rovni. A považuji za důležité, že toto ustanovení je uvedeno již při exodu, tedy při samotném zrodu Izraele jako národa: „Stejný zákon bude platit pro domorodce i pro cizince, který bude pobývat mezi vámi“ (Ex 12,49). Toto ustanovení je pak v Písmu vícekrát opakováno a někdy rozvedeno do konkrétních situací. S jeho obecnou formulací se znovu setkáváme např. v Numeri 15,15–16: „*Ve shromáždění bude stejné ustanovení pro*

● VYUČOVÁNÍ

vás i pro příchozího, který *mezi* vámi pobývá, *jako* věčné ustanovení pro *všechna* vaše pokolení; jako vy tak i příchozí bude před Hospodinem. Stejný zákon a stejné nařízení bude pro vás i pro příchozího, který s vámi pobývá.“

I „domácí“ jsou „příchozí“

Bůh Izraeli zdůvodňuje, proč mají mít příchozí stejná práva a stejné povinnosti. Přímou v zákoně, jak je zapsán v Exodu, připomíná, že Izraelci sami byli „příchozími“ v Egyptě, a proto předpokládá, že „rozumí duši příchozího“.

V Levitik 19,44 Bůh Izraelcům říká, že mají příchozí „milovat jako sebe“, protože

sami byli příchozími v Egyptě. Předpokládá tedy u nich určitou solidaritu. A Boží lidé si byli vědomi toho, že jsou na zemi jen „hosté a příchozí“. Vyznával to David v Žalmu 39,13 a opakoval to ve svých posledních slovech (1Pa 29,15). Podle listu Hebrejům (11,13) si byli všichni velikáni víry vědomi, že jsou zde na zemi jen „cizinci a příchozí“. Tuto identitu cizinců a příchozích připomíná čtenářům svého listu i apoštol Petr: „Milování, prosím vás jako cizince a příchozí: zdržujte se tělesných žádostí, které vedou boj proti duši...“ (1Pt 2,11).

Dan Drápal
(pokračování vyučování
v příštím čísle SD)

● NA CO SE DÍVÁME A CO ČTEME

Poslední naděje civilizace

V létě roku 2016 vydalo nakladatelství Eminent knihu Benjamin Kurase *Poslední naděje civilizace*. Tato kniha navazuje na předchozí autorovu knihu *Jak zabít civilizaci*, jejíž druhé a aktualizované vydání vyšlo v tomtéž nakladatelství o rok dříve.

Myslím, že obě knihy by si měl přečíst každý, kdo přemýšlí o tom, co se v posledních letech v Evropě děje. Benjamin Kuras je nejen britský komentátor, ale i vzdělaný člověk. Krizi současné západní civilizace zasazuje do širšího rámce – současná migrační vlna a teroristické útoky nejsou něčím, co přišlo bez nějakých příčin zjevně jasna. Benjamin Kuras popisuje příčiny, své pohledy statisticky i jinak dokládá, ale nejen to – navrhuje řešení. Líčí, jak se s přílivem muslimů vyrovnává Velká Británie, v níž dlouho pobýval a kterou důvěrně zná, jak se s ní vyrovnává Francie, ale i to, jak islamisté za Obamovy administrativy pronikají do vládních struktur Spojených států. Snaží se zhodnotit roli současného Turecka. Kniha *Poslední naděje civilizace* je navýsost aktuální; přesto doporučuji čtenářům, aby si nejprve přečetli předchozí knihu, tj. *Jak zabít civilizaci*, protože současné pronikání islámu do Evropy lze těžko pochopit bez porozumění tomu, jak se islám v průběhu dějin vyvíjel.

Jak už sám název dává vytušit, jde o knihu alarmistickou. Podobně jako Benjamin Kuras i já se domnívám, že největší výdobytky západní civilizace jsou ohroženy – zejména svoboda slova, rovnost před zákonem a vláda zákona vůbec. Uplatňování zákona šaría některými britskými nebo německými soudy nebo neschopnost umírněných muslimů dovolat se práva proti jejich agresivním soukmenovcům, stejně jako vznik a stálé rozšiřování oblastí, kam se již policisté neodvažují vstoupit, jsou smutnou realitou svědčící o tom, že mnozí již kapitulovali.

My žijeme ve šťastné zemi. Nejenže zde nemáme žádné muslimské no-go zóny, ale stále je ještě možno mluvit otevřeně a nazývat věci pravými jmény. Domnívám se, že státy bývalého komunistického bloku budou islamizaci vzdorovat nejdéle. Nepochybně ale potřebujeme chápat, co se děje v západní Evropě, co se děje v Turecku, a co se děje v Rusku. Osobně bych byl rád, kdyby exodus židů z Francie, Belgie i jiných zemí směřoval nejen do Izraele, ale i do naší země. A byl bych rád, kdyby u nás našli útočiště i křesťané původně z Blízkého východu, kteří již léta žijí ve Švédsku a kteří se nyní stávají terčem útoků svých muslimských spoluobčanů. Využijme toho, že máme svobodu, poznávejme islám, a bedlivě sledujme dění v západní Evropě. Říká se, že chybami se člověk učí. Lépe je na tom pochopitelně ten, kdo se dokáže poučit z chyb druhých, než ten, kdo se musí učit z chyb vlastních. Někdy se stává, že chyby již nelze napravit.

Před několika dny prohlásila německá kancléřka Angela Merkelová, že by byla ráda, kdyby mohla vrátit čas. Nechtěla tím říci, že odvolává své pozvání syrských uprchlíků z loňského pozdního léta. Mluvila o tom, že již před rokem 2015 se Německo dostatečně nevěnovalo integraci cizinců, kteří do něj v několika předchozích letech přišli. Dnes přinesly noviny zprávu, že v Německu je na půl milionu migrantů, kterým nebyl udělen azyl, ale kteří nadále v Německu zůstávají, někteří dokonce léta. Tato skutečnost nevěstí nic dobrého. Měli bychom pomáhat – ale tak, abychom neztratili vládu nad vlastní zemí. Pokud západní civilizace skončí, bude to ztráta pro všechny – i pro muslimy.

Knihu má 213 stran, stojí 259 Kč.

Dan Drápal, 23. září 2016

● HRA

Ladislav Špaček: Starling – etiketa hrou

Tentokrát si dovoluji udělat výjimku ze zabitého pravidla kniha nebo film a představuji společenskou hru, kterou už doma po večerech několik let hrajeme.

Starling – etiketa hrou, má u nás pevné místo a patří spolu s monopolem k našim nejoblíbenějším.

Jde o strategickou hru, která podporuje předvídavost, pěstuje v hráčích schopnost vlastního úsudku a v neposlední řadě učí nést zodpovědnost za vlastní rozhodnutí.

Ke hře je používána kostka, kde kombinace čísel a symbolů určuje, jaké úkoly máme plnit. I tak zde ale zůstává mnoho prostoru pro vlastní plánování.

Princípem je vylepšování vlastního společenského postavení. K plnění jednotlivých úkolů a získávání pozic je nutná znalost pravidel společenského chování.

Spolu s herním plánem, figurkami, velkým balíkem karet s otázkami a úlohami je v krabici i kniha od Ladislava Špačka „Nová velká kniha etikety.“

Autor hry i knihy působil od roku 1992 jako mluvčí prezidenta Václava Havla a setkal se s mnoha představiteli států a má tak bohaté zkušenosti ze společenského života.

Kniha nás vtipně seznamuje nejen se společenskými pravidly pro styk s nejvyššími představiteli států, ale je především oporou pro řešení situací v běžném společenském životě jako například: kdo komu podá první ruku, kdo koho pouští do dveří, kdo koho při různých příležitostech představuje a mnoho jiného. Je zde ale i podrobný návod, jak uvázat kravatu, což je zvláště pro mne užitečné, neboť jsem to donedávna nechával na Pavle.

Jako křesťané se nemůžeme vylučovat z dění společnosti a zároveň nemáme být trnem v oku ostatním. Mnoho z nás zastává, nebo bude zastávat významné pozice. Znalost etikety je na takovýchto postech brána jako samozřejmost, stejně jako je za samozřejmost brán pro motorizované účastníky silničního provozu řidičský průkaz.

Je to hra časově náročná, rozhodně nepočítejte jen s jednou hodinou. Odměnou bude kopec zábavy a smysluplně strávený čas. Máte-li malé děti, dostane se jim tak nenápadně pod kůži to, co se jini dozvídají během života až cestou často nepříjemných trapasů.

Komplet, případně jen samotnou knihu, lze bez problému sehnat ve většině knihkupectví.

Pavel Rosecký

25.11.
v 18:00

WORSHIP VISION

+ host

aula ZŠ TGM, Ortenovo náměstí 34

Nabízím pronájem pěkného, světlého, zrekonstruovaného bytu 1+1 ve vilce v Praze 4–Lhotka, 55m², cena 9000 Kč včetně energií, internet a zahrada k dispozici. Pronájem je spojen s možností závazku drobné pomoci 90leté křesťance. Dle rozsahu práce sleva nájemného až 2000 Kč.
Kontakt: 775 633 144, Maděrová

seminář s křesťanským psychologem P. Rausem:

EMOCE A MY

**...aneb jak zacházet s emocemi
v partnerském vztahu?**

15.11. v 18:30 hod.

- Jakou roli hrají emoce v manželství a v blízkém vztahu?
- Jak porozumět Božímu záměru s emocemi
a jak jich využít, abychom zakoušeli
vzájemnou blízkost, porozumění a spojení?

Přednáší: Ing. Pavel Raus, M.A. Clin. Psy, M.A. Theol, Ph.D.

Kde: místnost sborové budovy bude upřesněna

Cena: 150 Kč pro jednotlivce, 250 Kč pro pár.

Přihlašujte se e-mailem: petra.mizurova@kaes.cz

Bližší informace na www.kspraha.cz/poradenství/akce

Podaná ruka

Staráte se o blízké seniory,
ale jedete na dovolenou a hledáte,
kdo je navštíví, pomůže, dohlédne?
Když jste v práci, byli byste klidnější,
kdybychom se u nich dopoledne nebo
v poledne stavili? Nákupy, doprovod,
pomoc v domácnosti a další služby
s laskavým porozuměním.

Informace na tel. 728 783 896
u Anny Slobodové

19. 11. 2016
DEN LEVITŮ
od 10–15 hod.

Sbor KS Praha,
Na Žertvách 23, Praha 8
Cena: 60 Kč (společný oběd)

Je třeba se předem přihlásit
Jakubovi Černému na e-mail:

taborlevitu@gmail.com

● OZNÁMENÍ

Mládež
KS Praha

WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ

Křesťanské společenství mládeže

Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

DOROST (12 – 15 LET)

středy 17:00 – 19:00 hod.

více info

Dita Frantíková

724 435 309

dita.frantikova@kaes.cz

POROST (15 – 18 LET)

úterky 17:30 – 19:30 hod.

více info

Šimon Ondráček

736 655 882

o.saimon@volny.cz

ODROST (18 – 25 LET)

pondělky 18:30 – 21:00 hod.

více info

Michal Klesnil

737 984 138

michal.klesnil@kaes.cz

v ŠESTÁ

Večerní setkání pro mládež, kde to žije

13. 11. 18:00

HODINA CHEMIE: $\text{CH}_3\text{CH}_2\text{OH}$

téma

PESTRÝ PROGRAM VŽDY JINAK

vstup zdarma

Ortenovo náměstí 34, škola TGM

mladezpraha.kaes.cz/setsa
Dita Frantíková 724435309
Křesťanské společenství Praha

AGLOW
INTERNATIONAL

11. 11.

od 18 hod.

v Soukenické 15,

v Kavárně

mluvčí

Míla

Kotoučková

AGLOW
INTERNATIONAL

Víkend pro kluky ve věku 15-20 let

BETON

Vyrůst v pravého muže a bojovat o čistotu.

11. - 13. 11. 2016

kamarádi
praktické programy a svědectví
lightstick deathmatch
výroba střelné zbraně
rugby (dobrovolné)...

Přihlášení do 16. 10. platí 500 Kč, do 31. 10. 600 Kč.
Hlášení a další info na
mladezpraha.kaes.cz/beton2016

Sborový dopis je informační bulletin pro členy a přátele Křesťanského společenství Praha.
Odráží život regionů, slouží k jejich propojení a jednotě.

● SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

SBOROVÉ BOHOSLUŽBY

6. 11. 15:00 Kulturní dům Ládví
Chvály: hudební skupina Beracha pod vedením Mirka Bála
Kázání: Lubomír Ondráček – Jak uctíme Boha?

4. 12. 15:00 Kulturní dům Ládví
Chvály: hudební skupina Mladí s Kristem pod vedením Davida Bukáčka
Kázání: Jiří Bukovský – Když přišla plnost časů (Gal. 4,4–7)
Po skončení shromáždění naváže výroční sborové shromáždění

VÍKEND 42 HODIN CHVAL

4. 11. od 18:00 do 6. 11. 14:00 hod., Sborová budova Na Žertvách 23

14. 11. SBOROVÁ MODLITEBNÍ

18:00 – 19:30, Na Žertvách 23, Praha 8

26. 11. SETKÁNÍ SLUŽEBNÍKŮ

od 9:00, Na Žertvách 23, Praha 8

● INFORMACE O REGIONECH

Čísla u kolonky Počet členů znamenají:
dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

JIH

Pastor: Miloš Poborský
Shromáždění: Ne 10:00 (modlitby 9:30), Budějovická 9, Praha 4, u metra Budějovická.
Modlitební: v Ne 18:00 – Dáša Blažková, Slepál/14
Počet členů: 50/7/27
Výstup: Alena a Kateřina Sanislovy, Tomáš Bartík (přestup na region Východ), Veronika Bečvářová (KS Jirkov)

JIHOVÝCHOD

Pastor: Zdeněk Rašovský
Shromáždění: Ne 10:00 (9:45 modlitební), Dům služeb, Vodnická 531/44, Praha 4
Počet členů: 29/6/10
Výstup: Katka Kršáková (s dětmi Lukášem a Danielem)

PALMOVKA

Kolektivní vedení: Tomáš Dittrich a Lumír Ptáček
Shromáždění: Ne 10:00, Na Žertvách 23
Počet členů: 97/22/25
Vstup: Irena Martínková
Výstup: Aleš Novák (přestup na region Hostivař), Ivona Stančíková, Daniel Dittrich

SEVER

Pastor: Tomáš Božovský
Shromáždění: Ne 9:30, Rezidence Rosa, Střelná 1680, Praha 8
Modlitební: 21. 11. v 18:30, na Palmovce v herně v přízemí (naproti Velkému sálu)
Počet členů: 96/16/27
Výstup: Luboš Patočka s dětmi (přestup na Východ)

STŘED

Pastor: Petr Kácha
Shromáždění: Ne 10:00 International Church of Prague, Ve Smečkách 13, Praha 1
Počet členů: 77/14/27
Výstup: Jaroslav Rada (KS Liberec)

HOSTIVAŘ

Kolektivní vedení: Josef Hejnic, Václav Kordula
Shromáždění: každou neděli (kromě celosborového setkání) od 15:30, Boloňská 310, Praha 15
Modlitební: pondělí, týden po celosboru od 19:30 u Hejniců, Tenisová 9
Počet členů: 20/6/0
Vstup: Aleš Novák (přestup z Palmovky)

VÝCHOD

Pastor: Otakar Kunzmann
Shromáždění: Ne 16:00, Na Žertvách 23
Modlitební: každou neděli (kromě první v měsíci) od 15:00 v knihovně ve sborové budově
Počet členů: 82/7/19
Vstup: Tomáš Bartík, Kateřina a Alena Sanislovy (přestup z regionu Jih)
Vánoční provoz: region Východ bude mít normálně bohoslužby v neděli 25. 12. 2016 od 16:00 Na Žertvách.

ZÁPAD

Kolektivní vedení: Mirek Bálek, Richard Roušal, Petr Žůna, Jirka Bukovský
Shromáždění: Ne 15:30, Komunitní centrum v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka)
Počet členů: 42/4/14
Křty: Karolína Bálková

SBOR KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA IČ 73631043

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Kontakt

tel./fax: 284 822 294
e-mail: paha@kaes.cz
www.kspraha.cz

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

nové číslo účtu: 223775399/0300

konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
05694	desátky	Západ
06694	desátky	Hostivař
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební fond	
682120	Izrael a Církev	
682130	dary na sborovou mládež	

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8
Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor: Anna Slobodová,
e-mail: sd@kaes.cz

Redakční rada a redakce:

Tomáš Božovský, Anna Slobodová,
Pavel Rosecký

Sazba: Olga Hrdinová / APEO

Příjem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail
sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 10. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 15 Kč

Příští číslo vyjde v neděli
4. 12. 2016

